

Quan phò nào đó (dân gian không rõ tên), một hôm kinh lý ở vùng Thuận Thành (Bắc Ninh) dỗng chân lối vào chò Chì (thuộc huyễn Quỷ Võ báy giặc) để chở đò qua sông Đuống.

Quan nghịch trong hàng nôc, có đòn đập kêu hùu ngùi hù và khách qua lối cùng vào giội khát. Vốn tính hay khoe khoang tài văn chém chò nghĩa cõa mình, quan hùi chuyen mài ngùi, lén giộing than phiền, đi đâu cũng không đục gặp văn nhân tài tử.

Có lối cái mìn đột chò Chì này cũng hiếu mìn ngùi đập đột hùc hành. Một vài người ngùi đó, số thõ cõa quan, không tiếc phõn đập, nhõng rứt không bõng lòng. Biết đục số phõt ý hùy, quan muôn chõng minh, luôn thõ khoe tài mình, nên vui cõi vui a nói:

- Đùy nhé, thõ xem thì biết. Ta thõ ra mìn vù đập, xem quanh đây ai đập đùc không. Nõu đập hay ta thõing. Câu đập tõc cõnh thôi. Đây là chò Chì phõi không? Thõ thì ta ra câu đập này:

Chè chè em và chè Chì.

Khi ra thì câu đùi cũng khéo, có thể nói là hay. Quan trọng ý dùng tiếu xỉo: chè chè nói lái là chè Chì. Lại ra câu đùi này rất thông. Cái khó là tìm ra một tên riêng đùi đùi và i chè Chì, chuyện ra nói lái vẫn có nghĩa. Thành ra có đùi đùm đong nghẽn mãi chè ng có ai đùi đùi đùi. Quan phở càng đùi ý:

- Đùy, ta nói có sai đâu! Câu đùi dùi vẫn mà các người nghĩ mãi không ra. Nhân tài hiếu m thèm

Mỗi ngày càng ốc vì sỏi mõa mai cỏa quan. Bỗng có tiếng nói từ bên vách đùi ngang vung vào:

- Bồm quan lòn, con xin đùi.

Ai nhảy nhìn ra. Người kia vẫn nói vẫn đùi đôi càng xe xuông đùi, vẫn bòi c vào trong quán. Thì ra đó là một anh phu xe quấn áo xuôi nh xoàng, chiếc nón rách ngoi c bên vai. Anh ta ngồi đùy đã lâu đón khách, đang đùi nh kép xe đi thì nhỉ súc nhỉ ra, rủi xe vào đùi... hông ngang câu chuyện văn chè ng cỏa quan phở. Mỗi ngày đùu ngóc nhiên! Cái anh chàng khỉ rách này, chèc gì đã biết chè nhết là một, mà dám vào đùi đáp. Quan phở chè ng nhỉ cũng khó chịu, hốt hàm:

- Đùi ốc, muôn đùi thì cỏ đùi. Nhỉng ta bò tròn c, đùi phởi cho đúng phép tặc văn chè ng chè không phởi nói lòn nhỉ m vu vùi nhỉ các anh nói chuyện vẫn i nhau đùu đùi ngang đâu nhé. Sai phép tặc ta nắc cỏ ra đánh ngay, đùng có bò là ác nghiệt đùy.

Anh phu xe lòn phép:

- Dùi, con đâu dám. Con làm nghẹt phu xe, chè xin lòn nghẹt nghẹt p ra mà nói thôi. Quê con bên Gia Lâm, có cái thôn tên nôm dân dã. Con xin đùi c lòn cái tên lòn mà ghép vào câu. Câu quan lòn ra: Chè chè em và chè Chì. Con xin đùi là:

Tao kéo mày và Keo Táo.

Câu đềi hay quá! Keo Táo nói lái cũng là tao kéo.

Quan phó điềng ngó i. Bà con ngó i chung quanh bóm miền không dám cò i to, nhỏ ng đều h小事 thứy anh phu xe vâng mà tao vào một quan mà quan phó i chùu phép. Sau đó, quan phó có giỏi lỗi h小事, thứng cho anh phu xe không thì không ai kể lỗi.